

naše pravilo je to: naj se naša mladina v realki in gimnazii nauči slovenskega in nemškega jezika tako, da je obéh v besedi in pismu popolnoma zmožna. Potem dokazuje govornik, da jezik naš je zmožen biti učni jezik, — šolskih knjig že imamo in še potrebnih kmali dobimo, in ko pové, da je ravnokar Njih Veličanstvo potrdilo enak sklep deželnega zbora pražkega, sklepa svoj govor s tem, da pravi: kažite zdaj o djanji, da vam je resnica za ravnopravnost, — kažite, da vam je mar, da se naš narod s pridom podučuje v ljudskih šolah, in naša mladina v realkah in gimnazijah tako, da bode sposobna službe opravljati tako, kakor jih bode njen stan terjal kadaj. Prijazno vam podamo roko v porazumljenje; ne odbite naših predlogov!

Potem se je glasovalo; s 16 glasovi zoper 15 je zmagal predlog, da se nasvet ta izroči odboru 7 poslancev v prevdarek in poročilo. Za predlog so glasovali: dr. Bleiweis, dr. Costa, Kapelle, Klemenčič, Koren, Lokar, Obreza, Rozman, baron Schloissnigg, Svetec, dr. Toman, dekan Toman, dr. pl. Wurzbach, Zagorec, dr. Zupan in baron Zojs, — zoper predlog pa: bar. Apfaltrern, grof Auerperg, Brolich, Derbič, Dežman, Golob, vitez Gutmannsthal, Jombart, Kozler, Krommer, pl. Langer, Mulej, Recher, Rudeš, dr. Skedl. — In tako zdaj vemo, od katerih mož imamo pravice pričakovati, da se po šolah omika naš narod in na bolji stan pripelje, pa da se mu tudi pravica zgodi v kancelijah, da ne bi revež moral na vekomaj beračiti za to, da se mu pisma iz kancelij pošiljajo v njegovem jeziku in se v njegovem jeziku pišejo ž njim protokoli itd.

Minister Belkredi pa zopet iz tega glasovanja lahko vidi, kaj ima od zdanjih uradnikov pričakovati, katerim je rekel: „Jedes Amt und jeder Beamte hat mit dem Volke in dessen Sprache zu verkehren.“ 4 kancelijski gospodje sedijo v našem deželnem zboru; al vsi so glasovali zoper to, da šola dá pomočke, da more postati kdo za slovensko deželo pripraven uradnik! — V odbor, ki bode poročal o tem predlogu, so bili voljeni dr. Wurzbach, dr. Bleiweis, baron Schloissnigg, Svetec, dr. Costa, dr. Toman, baron Zojs. —

V pondeljek je prišla železnica ljubljansko-belaška na vrsto. Stvar je tako važna, da v prihodnje obširnejše govorimo o njej; danes le to, da dr. Toman kot poročevalec in navdušeni zagovornik je zmogel s svojimi predlogi in da zdaj vendar utegne resnica biti saj s tem, da se prično pripravljajoča dela. — Svetec pa je v tej seji dovršil poročilo o delavnosti deželnega odbora; tudi o tem poročilu govorimo prihodnjič.

Dopisi.

Iz Hulla na Angležkem 18. jan. P. T. — Politično življenje in gibanje na Angležkem je, kakor navadno, precej živo tudi zdaj. Izvedeni govorniki in politikarji predlagajo zdaj v umnih govorih v različnih mestih angleških svoje reforme, ktere bi se prihodnjič v parlamentu storiti morale. Tudi na Angležkem so mnoge politične stranke, kakor v Avstrii, akoprem tukaj le ena narodnost vlada; posebno pa je časnikarstvo razcepljeno na dva kampa, tema na čelu ste „Times“ in „Daily News.“ Najbolj v razpor so časnike spravile dogodbe na Jamajki; „Morning Star“ in „Daily News“ sta brezobzirno proti barbaričnemu postopanju pisala, nasproti pa „Times“ in časniki njegove stranke ravnaje prejšnjega gouvernêrja Eyre-a zagovarjajo. Pa pri tej priložnosti pokazali so sopet Angleži kakor nekdanj v Indii, da svobodo hočejo oni le sami za se, kot nekakošen monopol, pa joj narodu, kterege si podvr-

žejo; ta mora služiti! „Daily News“ in „Morning Star“ odkritosrčno pišeta, da Turki niso kedaj bolj barbarično ravnali, kakor na Jamajki angleški vojniki, ki so nad 2000 črncev (zamorcev), kateri so milosti prosili, brez milosti poklali; v mestu Bath je bilo 200 žensk (žen in deklic) bičanih, in, da žene na Angležkem vejo, kako se žene na Jamajki kaznujejo, pripoveduje dopisnik v „Daily News-u“ iz Jamajke, da jih vojniki bičajo celó — nage. — O Avstrii pišejo zdaj angleški časniki vrlo ugodno, dopisniki v „Times“ in „Daily News“ ne morejo novih prenaredb in novega svobodnega gibanja dosti prehvaliti. Tudi Angleži (ne tedaj samo Slovenci) pravijo, da največa nesreča za Avstrijo je bila nemška birokracija, nemški centralizem in despotizem, ter da jo iz te nadloge le federalizem in ravnopravna svoboda izkopati more. Ministerstvo Belkredi-jevo je Angležem se brž prikupilo, ko se je preiskava za popotne liste odpravila; mislim, da odzdaj bodo angleški popotniki Avstrijo bolj obiskavali. Da je bil še dolgo Schmerlingov regiment, pravijo Angleži, Avstrija bi bila nehala biti! Pogodbe za svobodno trgovino med Avstrijo in Anglijo, ki se je sedaj dogovorila, so Angleži zelo veseli. — Zdaj pa še eno velevažno stvar. Goveja kuga še tukaj vedno huje razsaja, poginulo je prošlo leto nad 60.000 glav, zato Angleže tudi silno skrbi, kako bi bilo tej bolezni v okom priti. Poskušalo se je in se poskuša vse mogoče, celó homeopatija, pa se vé da brez vspeha; govoril sem v mestu Scabro-u z nekterimi farmerji, ki so mi tožili, da so ob vso živino. Angleži sicer sprevidijo, da se s tem najbolj kuga širi, ako se živina prevaža in iz kraja v kraj goni; ostro je zato vse to prepovedano; al ta zapoved je tako, kakor jih je mnogo v Avstrii, le na papirji. S prostim ljudstvom angležkim je težko ravnati ali mu kaj zapovedati; straže se pa ne morejo tako razstaviti kakor v Avstrii, ker ni mnogo vojakov. Vendar Angleži hočejo priti bolezni sami do korena in jo izruvati ter najti pravi lek za njo; že se tudi piše po časnikih, da so spoznali bolezen. Mnogo zdravnikov trdi, da so po pazljivem in marljivem opazivanju našli pri živinski kugi ravno take prikazni, kakor pri človeških osepnicah (kozah) in tedaj goveja kuga ni druga kakor osepnice (small-pox, cow-pox). Kakor se ljudém cepijo osepnice, tako tudi jih hočejo cepiti govedom.* — Na morji so tukaj strašni viharji, mnogo brodov je konec vzelo. 12. t. m. je bila silna burja s snegom, kateri se je letošnjo zimo prvokrat prikazal, pa tudi že drugi dan izginil, da ga zdaj ni več videti.

Od slovenske Soče 24. jan. * Velik šum je napravil v Kanalu dopis „Novic“ od 9. t. m. Lahki so zelo srditi na pisatelja*), da se je predrznil prvi besedico ziniti za slovenščino. Zahtevali so tudi od kanalskega gosp. župana, rojenega Slovenca, naj vrlému zagovorniku tukajšnje slovenščine, kateri ima pri njem službo, službo odpové. Gospod župan sicer ni tega storil, al resno ga je opomnil, naj drugekrat kaj tacega ne piše, češ, da so vsi Kanalci proti temu?! — Iz tega se lahko vidi, kako da je laščina tukaj vkoreninjena. Kdor pa tega ne vé, naj gré skoz kanalski trg, in zavzel se bo, da sliši govoriti skoro samo laški (furlanski). Za tega voljo imajo prav kanalski Slovenci, da imajo zaupanje do moža, kakoršen je g. dr. Tonkli, da utegne oživiti slabo iskrico slovenščine, ki vendar še v Kanalu tli. Saj vendar okolico kanalsko nahajamo na Koz-

*) Menda so Angleži ves čas spali, ko so druge dežele se borile z govejo kugo, da ničesa ne vejo o tem, kar so drugod obile skušnje že ovrgle!

*) Ako bi naznanjeno nam željo spolnili, še huji bi bil hrup.

lerjevem zemljevidu med slovenskimi okraji; ali je tedaj napak, da se dá vsacemu svoje!

Iz Senožec 24. pros. — Nekdaj po svetu sloveča edina tukajšnja pivarna na sopar z vsem premoženjem vred cenjena na 135.220 gold., se je danes po očitni dražbi za 43.066 gold. prodala. Če se ne motim, je pred dvema letoma kupčijska in obrtnijska zbornica tržaška vprašala zagrebačko, bi se li dalo in koliko ledú iz Zagreba v Trst prepeljati, in ta ji je odgovorila, da takega blaga po nizki ceni ji more od leta do leta do 40.000 centov podati. Na našem trgu vsred prostora, kjer je živinski sejm, stoji globok in obširen kal, kojega površno obzidje je v prav slabem stanú; ako bi se naredilo ostrešje, bi se dalo tû spraviti več tisoč centov ledú, kterege se zmiraj več potrebuje in še več se ga bode potrebovalo za jutranje dežele, kadar se odpre sueški kanal, kar se vtegne v kratkem, morebiti v 2 letih, zgoditi. Naš zali trg je nekoliko ur od Trsta. Prevdarite! Ledenica more marsikak goldinarček soseškini blagajnici donášati.

Izpod Ljubelja na Gorenskem 20. januarja. T. (Ena, ki je vredna, da se v „Novice“ zapiše.) Včeraj dopoldne prižene neki kmet iz bližnje kovorske fare kravo v Tržič ter jo pelje naravnost k tukajšnji okrajni gosposki. Prišedši s kravo v vežo ga vprašajo okrogstoječi, kaj da misli z živinčetom? Kmet pa togoten veli: „Prignal sem kravo za dolžne 3 gold., za ktere so me zarubili, da jim ne bode treba samim po ujo hoditi“ — ter hoče v kancelijo. Žena, ki je tudi kravo v Tržeč spremila, prosi moža, naj se ne obnaša nespodobno. Kmet pa ne mara za opomin, ter kriči: „Primaruha da ne jenjam! tukaj je krava; plačajte se, meni pa dajte nazaj, kar je odveč, da vam ne bode treba potov, meni pa ne novih stroškov!“ Gosposka je potolažila ubozega kmeta ter mu rekla, naj plača zaostale 3 gold. brž ko more. — Iz tega se vidi, da je kmet dandanes res velik revež, in da bi večkrat znabiti rad plačal, kar mora, da bi le mogel kakošno reč v denarje spraviti. Bog daj kmali bolje!

Novomesto 29. jan. *) „Post nubila Phoebus!“ — prestali smo vse overe, ponosno smo odprli čitalnico našo, narodni naš dom. 21. januarja smo praznovali ta dan, kakor je bilo primerno visokemu namenu. Na večer ob 7. uri se je v prelepo okinčani dvorani pri „kroni“ sebralo polno domoljubnih naših rojakov in družih gostov. Vvodni govor imel je predsednik dr. Rozina, ter konečno visokodušnemu našemu vladarju Francu Jožefu slavo zaklical; potem pa zbrana množica in združeni ljubljanski in naši pevci pojó cesarsko pesem, ter navdušeno kličejo „živio“ in „slava.“ Govor predsednikov se je glasil:

„Zakon nature je tak, da iz malega raste veliko — začetek je trud, okorna beseda detinstva — pravi naš slavni pesnik — pa ne vstrašite se! moč neizmerna je sklep.“ Nezmožen se človek rodi, pa poljub materne ljubezni ga jači, in on, ki je neme ročice po pomoči stegoval, je zdaj močen steber državi, krepka podpora cerkvi. Umetnije starih Egipčanov, znanstva neumrljivih Grkov in vladarstvo ponosne Rome niso naprave enega dné, ampak plod so minulih stoletij. Pregnani naseljenci osnovali so stan, množil in krepil se je, duševno in materijalno napredoval, in krasno je sad ob uri dozorel, kajti zakon nature je tak, da iz malega raste veliko! — Tudi mi, slavna gospôda, danes prvi-krat stojimo pri zibelki novorojene devojke, pa volja se je izbudila; truda se ne vstrašimo, — izida ni dvombe. Zatonela stoletja v večnosti so nam priča, da slovenski

narod se ni danes rodil, marveč, da se je udeležil vseh neviht in nezgod preteklosti; slovenska tla, napojena sè slovensko krvjo, razglasujejo hrabrost naših dedov, pa vdanost vladarju. Al Slovenec pod jarmom tujega jezika se ni mogel zavedati svoje narodnosti, duševna omika na tuji podlagi mu je bila nasprotna. Ta žalostni stan so nekoliko olajšali viharji 48. leta in že takrat smo, slavna gospôda, ravno na tem mestu osnovali „slovenski zbor.“ Toda po kratki spomladi privihrajo hude nevihte; politično obnebe je popolnoma otemnelo, tačasne razmere so hitro umorile mlado društvo in vsako gibanje, sistematično uničeno, nas je nehoté opominjalo časov narodnega spanja. Leta so tekla, želja je ostala želja, dokler ni oktoberska diploma megel pretrgala, ktere so zginule pred mogočno vladarjevo besedo „enakopravnost!“ (Gromoviti živio- in slavaklici.)

S tem se je pričel nepozabljivi večer. Med posamnimi številkami besednimi odlikovala se je pesem „Sarafan“, ktero je pela tukajšnja domorodkinja. Da bi jo pač posemale tudi druge krasotice, katerih imamo, da malo kje toliko. Dalje peli so naši pevci čveterospev „Domovina“, druge pesmi pa izvrstni pevci pevskega zbora ljubljanske čitalnice. Pripotovalo jih je 10 — dolgo pot v zimskem času, in povzdignili so svečanost s krasnim svojim petjem. Po besedi bil je ples, ki je veselo trajal do belega dne, med tem ko so v bližnjih sobah prepevali in zdravice napivali. — Došli so od vseh slovenskih čitalnic pozdravilni listi, med kterimi nam je posebno list gosp. dr. Bleiweisa, predsednika čitalnice ljubljanske, v srce segnil. Da so presrčnim besedam njegovim doneli ogromni slava-klici, ni mi treba omenjati. 22. zapustili so nas vsi dragi gostje, sosebno težka nam je bila ločitev od hrabrih ljubljanskih pevcev. Prerano so nam odhiteli! Povabljeni so bili namreč k ljubeznjivi domoljubni Greselnovi rodbini v Trebno na obed opoldne. Slišimo, da so prav po slavjanski gostoljubnosti bili sprejeti*) ter se težko ločili iz slavne hiše, kjer že od nek-daj bivajo goreča srca za milo domovino našo.

Iz Ljubljane. Minulega sejma nič kaj ne hvallijo. Da ni denara, čedalje očitnejše je; posebno žalostno je to bilo viditi na živinskem sejmu; živine obilo, cena nizka, kupca pa skor nič.

— Kdor volivcev še ni volil odbornikov za kupčijsko in obrtnijsko zbornico, naj se podviza, da voli, da pa voli tiste možé, ki so jih nasvetovale v poslednjem listu „Novic“. Razpošiljata se sicer še dvojna druga imenika; al kdo ju razpošilja, ni znano; — kdo pa priporoča v našem listu nasvetovane možé, že volivci dobro vejo iz prejšnjih let. Dobrim znancem zaupajte!

— Telovadno društvo „Južni Sokol“ je dobilo dovoljenje za premembo svojih pravil; sedaj ima društvo tudi pravico, svojo šolo si vzdržavati, in namesti sedanjih 5 za naprej 7 odbornikov voliti. Omenimo le še, da je to dovoljenje že v 9 dneh po vloženi prošnji društvu došlo, tedaj ravno v tolikih dneh, kakor mesecev moralo je društvo leta 1863. in 1864. čakati potrjenja svojih pravil. Naglo in pravično! to se nam dopada; tako se bomo učili, vzajemno spoštovati se.

— Prihodnjo nedeljo 4. dne t. m. je v čitalnici naši slovesna beseda v spomin Valentinu Vodniku. Program je mikaven, kakor še nikoli poprej. Ta-le je: 1. Slovenija Vodniku. Prolog. Zložila gospá Luíza Pesjak-ova; govori gospodičina E. Tomanova. 2. Triglav. Zbor, zložil J. Fleišman, poje zbor čitalničin. 3. Souvenir de Bellini. Fantaisie brillante par J.

*) Ko je bil ta dopis natisnjen, sprejeli smo še družega. „Konec“ njegov utegne dopolniti, kar v tem ni omenjeno. Vred.

*) Tako je. Gospodje, prišedši iz Novega mesta in Trebna, niso mogli dosti dopovedati, kako dobro se jim je godilo. Vred.

Artot; gode gospodičina Jen. Frölich-ova. 4. Svoji svojim. Zbor K. Bendla, poje zbor čitalničin. 5. Tičnik; kratkočasna spevoigra (opêreta) v 1 djanji; po Kotzebue-u poslovenil Bogoslav Rogački, muzika dr. B. Ipavčeva. Osebe: Gospod Poljanec (g. Vojt. Valenta), Ljuboslava, varovanka njegova (gospodičina Roza Frölich-ova), Zorinka, hišna njena (gospodičina Ivana Podkrajšek-ova), Blaž Zelenkovič (g. Anton Jentl), Ključar (g. Viktor Koloretto. Pomagači ključarjevi. — Igrališče: Soba v Poljančevi hiši. — Po besedi ples. — Ker so dohodki današnje veselice namenjene g. glasovodju čitalničnemu, plača vsak gospod 1 gold., vsaka gospá in gospodičina 50 krajc. vstopnine; vstopnice se že zdaj dobivajo v g. Jamšekovi štacuni pod Trančo, ali pa na večer pri kasi. Plačilo, katero morebiti presega odločeno vstopnino, potrjuje g. odbornik Jamšek še posebno. Vsakemu častitemu udu je pripuščeno, da more k tej veselici seboj vzeti še kakega za vpeljanje v čitalnico sposobnega gosta, kateri pa tudi odrajta vstopnino. — Začetek ob 7. uri zvečer.

— Na svečnice dan popoldne obhajajo „Sokolci“ v rojstni hiši Vodnikovi v Šiški (pri Žibertu) spomin rojstnega dne prvega buditelja slovenskega naroda.

— Pust mora noreti; tako je bilo in bode. Da le pošteno norí! Najpoštenejše je pa gotovo to, ako se z veselico druží dobrotstvo. Tako je bilo pri lepem kupčijskem plesu v pondeljek, kterege čisti dohodki so namenjeni bolnišnici kupčijski. Prihodnji torek pa, kakor današnji „Oglasnik“ pripoveduje, se zopet lepa prilika ponuja po taki poti vsakemu dobrotniku biti za otročjo bolnišnico, ktera zasluži podpore. Gotovo se bodo tudi udje čitalnični in Sokoli obilo udeležili krasne veselice v omenjeni namen.

— Iz Zagreba smo prejeli sledeče pismo: „V „Triglavu“ br. 8. sem čital, da je Njih eksc. deželni poglavar odgovoril v deželnem zboru na Svetčevo vprašanje zavolj realke ljubljanske: „dass Herr Tušek aus Agram in seinem Gesuche zugleich um die Belassung seines höheren Gehaltes, den derselbe in seiner gegenwärtigen Stellung genießt, gebeten hatte, dies aber aus dem Grunde bestehender Normen über Gehaltsvorrückung nicht zulässig erschien“ itd. — Na to mi je treba odgovoriti, da se Njih eksc. deželnemu poglavarju baronu Bachu, ki ga takrat, ko je šlo za realkino službo, še v Ljubljani ni bilo, ni dalo pravo izvestje za odgovor njegov na Svetčevo interpelacijo, kajti jaz v svoji prošnji od 20. junija 1865 nisem prosil, da bi mi pustili višo plačo, ki jo tu uživam („Belassung des höheren Gehaltes, den derselbe in seiner gegenwärtigen Stellung genießt“), ampak točka D. moje prošnje se je tako-le glasila: „Der gehorsamst Unterfertigte waget sich jedoch die Bemerkung zu machen, dass er obige Stelle nur dann annehmen würde, wenn er gleichzeitig mit der Ernennung auch in die höhere Gehaltsstufe von jährlichen 840 fl. versetzt werden würde, da er ja jetzt an der k. Agramer Oberrealschule einen Gehalt von 900 fl. genießt.“ To, se mi zdi, je vse drugo in ni bilo zoper zakon, ako sem prosil, da bi bil stavljen v Ljubljani med stareje učitelje, saj se mesta na tistih realkah, kjer je najnižja plača 630 gold., razpisujejo vselej tako: plačo 630 gld., eventuelno 840 gld. — Mogel bi še marsikaj povedati, kar vem po besednem in pismenem sporočilu, al privatnih reči za zdaj nočem vleči na dan.

Iv. Tušek,
učitelj kr. više realke v Zagrebu.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Na čêlo današnjemu listu stavimo preveselo novico, da je deželni zbor zagrebški 28. dne t. m. (po hudi huki in buki prejšnji dan) z veliko večino glasov (140) sprejel Račkovo osnovo adrese (pisma do kralja) za podlog in temelj specialne debate; le 7 poslancev je glasovalo za ne, 46 pa jih ni hotlo glasovati. Otrpnjenega srca smo gledali poslednji čas v Zagreb, ko smo čuli o toliko razcepljenih strankah. Slava modrosti politični, slava domoljubju pravemu, da ni obveljal sklêp, po katerem bi bilo zmoglo magjaronstvo, bi bila propala trojedina kraljevina, bi gotov bil dvalizem v Avstrii, po njem pa gotova nesreča vseh ostalih avstrijskih Slovanov. Po sklepu 28. dne t. m. pa nam zopet srce igra radostne nade, da pridemo vsi na bolje. — Njih veličanstvo eesar so s presvitlo cesarico prišli 29. dne t. m. popoldne v Budo-Pešt, kjer sta bila z veliko slavo sprejeta. 12 dni ostaneta ondi, kjer bode slovesnost sledila slovesnosti. — Tudi v ogerskem zboru se prične važna razprava o adresi (pismu do kralja); v odbor, ki osnova to pismo, so voljeni skor samo Magjari; lahko se tedaj ugane, kakošno bo to pismo. Brž ko ne tako kot leta 1861 — le v besedi rahlejše. Važne reči se tedaj snujejo za Avstrijo.

Denarni zapisnik Matičini.

Novi udje:

a) kot ustanovniki:

Slavna občna Teharska na Štajarskem	25 gold.
Gospod Dolenc Ivan, inženir v Poljanah št. 8.	10 „
„ Rožič Alojzi, duh. pomočnik v Poljanah	10 „

b) z letnim doneskom:

„ Novak Janez, mestni podžupnik v Brežicah (v l. 52. l. l. izpuščen, a bil je vštet njegov donesek)	
„ Čelešnik Dragotin, uradnik c. kr. uradi zemlj. knjig. v Ljubljani za l. 1866	2 „
„ Pakšič France, kurat pri sv. Jurji za 1865. in 1866. leto	4 „
„ Kramberger Feliks v Festenbergu za 1865. leto	2 „
„ Pogorelec Anton, posestnik in trgovec v Dolenji vasi za 1865. leto	2 „
Slavno društvo „Slovenija“ v Gradcu za 1865. leto	2 „
Gospod Seifried Ljudevit, kaplan v zgornj. „Zeiring“ na gornjem Štirskelem za 1865. leto	2 „

Skupaj 59 gold.

(Dalje prih.)

Dr. Jer. Zupanec.

Milodari za Dolence.

Gospod T. Zupan, prefekt zlat za 10 frankov.

Kursi na Dunaji 30. januarija.

5 % metaliki 62 fl. 80 kr.	Ažijo srebra 104 fl. — kr.
Narodno posojilo 66 fl. 60 kr.	Cekini 4 fl. 96 kr.

Zitna cena

v Ljubljani 29. januarja 1866.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 4 fl. 7. — banaške 4 fl. — turšice 2 fl. 52. — soršice 2 fl. 90. — rež 2 fl. 72. — ječmena 2 fl. 25. — prosa 2 fl. 40. — ajde 2 fl. 31. — oves 1 fl. 75.

Loterijne srečke:

V Gradcu } 24. jan. 1866:	6. 2. 10. 24. 27.
na Dunaji }	26. 49. 85. 37. 35.

Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 10. februarja.